

dette da maatte forstaaes saaledes, at den Fortegnelse, der i saa Henseende blev affattet, kom til at indeholde Tiendeaagiften for enhver Parcel; thi ellers vil Eieren let komme til at blive uheldigt stillet.

Indenrigsministeren: Jeg skal dertil gjerne svare, at der uden Afstykningsforretning kan foregaae særligt Salg af saa mange Parceller, der ere opførte, hvis de ikke have sælles Gammelskat; have de det derimod, kunne de ikke skilles uden ved en Afstykningsforretning, og jeg har ikke den mindste Tvivl om, at dette er en Fordeel. Jeg tvivler heller ikke om, at saadanne Tiendehydere, der sidde paa Eiendomme, bestaaende af Parceller, tidligere hørende til andre Eiendomme, svare deres Tiende under Et til Tiendetageren og ikke af hver Parcel, hvoraf Eiendommen er oprunden. Jeg troer derfor, som sagt, at det er en Fordeel ved Loven, at disse gamle Spørgsmaal falde bort, saasnart den er traadt ilive; thi fra det Dødblik af er der kun een Eiendom og een Tiendehylder, og naar denne Eiendom bliver deelt, bliver det 2 Eiendomme og 2 Tiendehydere, saa at altsaa en ny Afstykning maa finde Sted, hvorved ogsaa Tienden bliver deelt, og da deelt i Forhold til Hartkornet og ikke i Forhold til den historiske Oprindelse af Tienden. Forøvrigt skal jeg udtrykkeligt udtale, at saaledes opfatter jeg Forholdet; thi for med fuld Sikkerhed at kunne udtale sig derom, maatte man være ganske anderledes inde i disse Forhold, end jeg kan være — dog troer jeg, at hvad jeg har sagt skal holde Stik.

Rofod: Da nu Forslagene under Nr. 6 og 9 have faaet den betænkelige Faldbeskyg, saa haaber jeg, at de ret snart ville gaae til den evige Hvile. Jeg troer derfor at kunne indløse det Tilfagn, jeg gav i mit forrige Foredrag. Men jeg gjør dette i Haabet om, at den Spids-

rod, Ministerens Undergivne have løbet iasten, maa være rigere Frugter end den, de tidligere have løbet her i Thinget i de foregaaende 3 Aar. Jeg tager saaledes samtlige de af mig stillede Endringsforslag tilbage og beder den høitærede Minister om at ansee dette Skridt for en lille Tillidshandling.

Barfod: Jeg skal tillade mig at optage Forslagene under Nr. 2, 3, 8, 10, 11 og 12. Som jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, er Grunden den, som rimeligviis den ærede Ste Hjøbenhavnske Rigsdagsmand (Wille) ikke kjender, da han ikke har sidet paa tidligere Rigsdage, at de senere Rigsdage have af de forelagte Love udflydt Ordene „Gehyr“ og „Mullt“ og ombyttet dem med „Kjendelse“ og „Bøde“. Der maa dog virkelig, forekommer det mig, i saa Henseende være nogen Righed mellem Lovene fra 1861 og dem fra 1860, ja fra 1861, thi den sidste Rigsdag sad i Begyndelsen af dette Aar; jeg kan ikke forstaae, at man, naar man i Januar 1861 udstemte Ordene „Gehyr“ og „Mullt“ og ombyttede dem med „Kjendelse“ og „Bøde“, saa i December 1861 skal fravige denne Grundsetning, og saavidt jeg veed, var den ærede Rigsdagsmand (Wille), der før opløstede en saa homerisk Ratter, heller ikke tilstede før, da en æret Rigsdagsmand, der tilhører, hvad man til daglig Brug kalder Bondestanden, ønskede at være fri for Udtryk som „præclusiv“ i en Lov af denne Natur, der saa meget som denne skal bruges af Menigmand, hvoraf de Allerkjæreste kjende saadanne Ord.

Formanden: Jeg skal spørge, om Nogen optager Forslagene under Nr. 4, 5 og 7 (Op- hold). Da de ikke optages af Nogen, ere de altsaa bortfaldne.